

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΚΑΙ Τ' ΑΛΗΘΙΝΑ

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΥΠΗΡΞΑΝ ΣΟΦΩΤΕΡΟΙ ΜΑΣ

Ἡ ἡχητική καὶ αἱ ἀτιμίαί τῆς Ἱερᾶς Ἐξέτασεως. Οἱ ἀρχαῖοι ἐγνώριζαν καὶ τὴν πυρίτιδα. Αἱ ἐγχειρίσεις τῶν Σινῶν Ἀνοιγμὰ... γαστέρος καὶ ἐντοσθίων!!! Ἡ ἀεροπορία. Ἡ περιστέρη τοῦ Ἀρχίτα. Το κεφάλι ποὺ μιλεῖ σὰν ἄνθρωπος. Τὰ χρυσὰ πουλιὰ τοῦ Λέοντος κ. τ. λ.

Συνεχίζουμεν καὶ σήμερα τὴν δημοσίευσιν τῶν ντοκουμέντων περὶ τῶν ἀνακαλύψεων, τῶν προόδων, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐγράφαμεν περὶ τῶν θαυμάτων τῆς μεταδόσεως τοῦ ἤχου. Τὴν τύχην αὐτὴν τὴν ἐξεμεταλλεύθη κυρίως τὸ σκυλόλογιον τῶν αἰμοσταγῶν ρασοφόρων τῆς Ἱερᾶς Ἐξέτασεως, οἱ ὅποιοι κατόρθωναν ν' ἀκούειν τι λέγεται εἰς τὰς φυλακάς ποῦ ἔκρατο το τὰ ἀτυχὴ θύματα των, πολὺ μακρὰν αὐτῶν εὐρισκόμενα. Χάρης εἰς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν περιφίμων φυλακῶν των, ὁ ἤχος καὶ τοῦ ἐλαχίστου ψιθυρίσματος ἐφθανε σ' αὐτοὺς εὐδιακριτῶς, περνώντας μέσα ἀπὸ χονδρῶς τοίχους!..

Καὶ τὴν πυρίτιδα ὅμως καὶ τὰ πυροβόλα ἴσως ἐγνώριζαν οἱ ἀρχαῖοι. Ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Ἰουστίνος, ὁ Πausanias καὶ ὁ Μάρκος Γροίκος, ἀναφέρουν περὶ ὑπονόμων, αἱ ὁποῖαι ἀνατιναχθεῖσαι ἐθαψαν ὑπὸ βροχὴν φλογῶν καὶ λίθων, τοὺς Πέρσας καὶ τοὺς Γαλάτας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τοὺς Δελφούς.

Καὶ στοὺς διαφοροὺς κλάδους τῆς ἱατρικῆς ἦσαν προοδευμένοι οἱ ἀρχαῖοι. Οἱ Σῖναι ἐνωσαν τὴν χεῖρ τῆς πληγῆς ποῦ ἐπρεπε νὰ κλείσῃ μὲ ἐντελῶς ἰδικόν των, θαυμάσιον καὶ πρωτοτυπώτατον τρόπον. Ἐπερναν δηλαδὴ μεγάλα μυρμήγκια, τὰ ἔβαζαν καὶ ἐνωσαν μὲ τὰς δαγκάνες των τὰ χεῖρ τοῦ τραύματος καὶ ἔπειτα ἀπέκοπταν τὰς κεφαλὰς των, οἱ ὁποῖαι ἔμεναν ἐπὶ τοῦ τραύματος, τοῦ ὁποῖου ἡ ραφὴ κατορθοῦτο ἔτσι θαυμάσια.

Ὁ Κοιλ. Αὐριλιανὸς ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἱατροὶ ἐθεράπευαν τὸν ὑπεριεσμὸ ἀνοίγοντες τὴν κοιλίαν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ σχιζόντες αὐτὰ τὰ ἐντόσθια των. Ἐκαθάριζαν ὠρισμένα μέρη καὶ κατόπιν ξανάρραβαν τὸν ἀρρωστο μὲ μεγίστην εὐκολίαν!..

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀεροπορίαν δὲν ἔμεναν ὁπίσω οἱ ἀρχαῖοι. Εἶνε γνωστὴ ἡ τεχνικὴ περιστέρου τοῦ Ἀρχίτα, ἡ ὁποία πετοῦσε, γουργούριζε, ἔτρωγε!..

Ἐπίσης ὁ Μέγας Ἀ βέρτος εἶχε κατασκευάσει ἕνα κεφάλι ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον μιλοῦσε καθαρά καὶ εὐδιὰκριτα!..

Τὰ χρυσὰ πουλιὰ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος δὲν διέφεραν καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ φυσικὰ τοιαῦτα. Ὡστόσο τὰ χάλκινα πουλιὰ τοῦ Βουζίου, ὅχι μόνον πετοῦσαν, ἀλλὰ καὶ κελαδοῦσαν γλυκύτατα.

Ὁ ἴδιος εἶχε κατασκευάσει καὶ τεχνιτὰ φεῖδια, τὰ ὁποῖα ἐσύροντο στὴν γῆν καὶ ἐσφύριζαν σὰν ἀληθινὰ!..

Μιά σιδερένια μύγα προσφερθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μοντερονιάλ στὸν αὐτοκράτορα Κάρολον τὸν Ε' ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ βραχίονός του, λέγει ὁ Βάρτα, ἀφοῦ πρῶτον ἐπερύγισε γύρω-γύρω σ' ὅλη τὴν αἰθουσα!..

Εἰς τὸ προσεχὲς ἄλλα ἀξιοπερίεργα καὶ παραδοξότατα.

Ὁ ἀρχαιολόγος

ἀνέτελλε.

Ὁ Μεϊμάν, ἔλαβε τὸ κεράνιον κύπελλο, τὸ ὁποῖον κρατοῦσαν αἰθιοπὶς δούλη ἀπαισίας φυσιογνωμίας, ποῦ περιεῖχε ὀξύτατο δηλητήριο. Ἀπορρίπτει τὴ ζωὴ χάρι τοῦ ἔρωτος, ἔφερε στὰ χεῖρ τὸν τὸ ὀλέθριο κύπελλο, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐκόχλαζε καὶ ἐσύριζε τὸ δηλητηριώδες ποτό.

Ἡ Κλεοπάτρα κινεῖται καὶ ἔβαλε τὸ χεῖρ τῆς στὸν βραχίονα τοῦ Μεϊμάν γιὰ νὰ τὸν κρατήσῃ. Τὸ θάρος τῆς τὴν ἐγκατέλειψε· θά τοῦ ἔλεγε: «Ζῆσε ἀκόμη ὅπως μ' ἀγαπᾷς, το θέλω...» ὅτε θόρυβος σάλπιγγος τὴν ἀνεχαίτισε. Τέσσαρες κήρυκες πάνοπλοι εἰσῆλθαν στὴν αἴθουσα τοῦ συμποσίου ἐπίπτοι. Ἦσαν ἀξιωματικοὶ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου προπορευόμενοι τοῦ ἀρχηγού των ὀλίγα μόνον βήματα. Ἀφῆκε σιωπηλὴ τὸν βραχίονα τοῦ Μεϊμάν. Ἡλιακὴ ἀκτίς ἐπεφτε ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ ἐλλείπον διάδημά της.

— Βλέπεις, ὅτι ἡ στιγμή ἐφθασε· ἡ ἡμέρα λάμπει, εἶνε ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ θραύα ὄνειρα πετοῦν, εἶπεν ὁ Μεϊμάν,

Ὡστερα ἐκένωσε τὸ μοιραῖο κύπελλο ἀπνευστί καὶ κατέπεσε σὰν κτυπημένος ἀπὸ κεραυνό.

Ἡ Κλεοπάτρα ἔσχυσε τὸ κεφάλι της καὶ μέσα στὸ κύπελλο καυστικὸ δάκρυ, τὸ μόνον ποῦ ἔχυσε στὴ ζωὴ της, συννηώθη μετὰ τοῦ τακέντος μαργαίτου.

— Μὰ τὸν Ἡ. ἀλέα! ὦραία μου βασίλισσα, βλέπω ὅτι φθάνω βραδύτατα, εἶπε ὁ Μάρκος Ἀντώνιος εἰσερχόμενος τὸ δειπνὸν ἐτελείωσε. Ἀλλὰ τί σημαίνει τὸ πτώμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐξαλλοῦται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους;

— Ἀ! τίποτε, ἀπάντησε ἡ Κλεοπάτρα χαμογελῶντας, εἶνε κάποια δηλητήριον ποῦ ἐδοκίμασα γιὰ νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ, ἐάν ὁ Ἀντώνιος μὲ αἰχμαλώτιζε. Ἐπιθυμεῖτε, προσφιλεῖς αὐθέντα, νὰ καθίσετε πλησίον μου καὶ νὰ ἴδῃτε τὰ χορεύοντα γελῶντα αὐτὰς Ἑλληνίδας...

Θεόφιλος Γκωτιέ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ—ΑΣΤΕΙΑ

Ἡ λεπτότης τοῦ μικροῦ

Ὁ μικρὸς Μπόμπ ἐρωτᾶται στὸ τραπέζι ἀπὸ τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς ἀδελφῆς του, γιὰ τὴν ἡλικίαν τῶν διαφόρων μελῶν τῆς οἰκογενείας, καὶ ὅλοι γελοῦν μὲ τὰς ἀπαντήσεις ποὺ δίνει μὲ τὸ σοβαρῶτερον ὕφος.

— Καὶ ἡ ἀρραβωνιαστικί μου; ἐρωτᾷ ὁ νέος. Τί ἡλικίας εἶνε;

— Εἴκοσι ἐννέα χρόνων.

— Μά, καὶ μένε Μπόμπ, δὲν ξέρεις λοιπὸν ὅτι ὅταν μιλοῦν γιὰ τὴν ἡλικίαν μιᾶς γυναίκας ἔχουν τὴν λεπτότητα νὰ τῆς ἀφαιροῦν μερικὰ χρόνια;

— Αὐτὸ ἔκαμα κα' ἐγώ, ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς. Τῆς ἔκομα τὰ μισά!...

Ἡ πίστις τοῦ Λεβὶ

Αἱ ὑποθέσεις τοῦ Μωϋσῆ Λεβὶ πηγαίνουν πολὺ ἄσχημα, τόσο πολὺ κακῶς, ὥστε μὴ γνωρίζοντας περὶ τί νὰ κάμῃ ὁ ἀτυχὴς ἔμπορος ἐπῆγε στὴ συναγωγὴ καὶ ὁρθίος μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὴν ἀνατολή, μὲ τὸ καπέλλο στὸ κεφάλι καὶ τὰ χεῖρα ἄπάνω στὴ Βίβλο, εἶπε μὲ ἡχηρὰ φωνή:

— Ἰεχωβά! Ἄν μ' εὐλόγησῃς καὶ πᾶνε καλὰ ἡ δουλειῆς μου, θὰ σοῦ προσφέρω τὸ δέκατο τῶν εἰσοδημάτων μου.

Ἐνας μῆνας ἐπέρασε. Χωρὶς νὰ φταῖ ὁ Ἰεχωβά, ὁ Μωϋσῆς ἐφθασε στὴν παραμονὴ τῆς χρεωκοπίας. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀφρὺ ὁ Θεὸς τὸν Ἑβραῖον ἐφάνηκε κατὰ τὴν γνώμην τὸν ἀνίκανος νὰ τὸν βοηθήσῃ, δὲν εἶχε περὶ καμμιὰ ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν. Καὶ ἀπελπισμένος ἔνα δειλινὸ ἔμπηκε σὲ μιὰ ἐκκλησίαν, ἐβγάλε τὸ καπέλλο του καὶ μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὸ ἱερὸ ἔκαμε τὴν ἀκόλουθον προσευχή:

— Θεὲ τῶν χριστιανῶν, ἀφοῦ ὁ Ἰεχωβά μ' ἐγκαταλείπει διαρκηγνῶς καὶ ἐνδεσμὸ μαζὺ του καὶ προστρέχω σὲ σένα τώρα. Ἐνόησε τῆς δουλειῆς μου, βοήθησέ με καὶ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ δώσω στὴν ἐκκλησίαν τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ φτερινὰ μου κέρδη.

Θαῦμα! Ἐνα μῆνα ἀργότερα ὁ Μωϋσῆς κολυμποῦσε στὸ χρεῖμα. Περνώντας τότε ἔξω ἀπὸ μιὰ ἐκκλησίαν ἐθυμήθηκε τὴν ὑπόσχεσίν του. Ἄλλ' ἀμέσως ἐπροσέφερε μὲ περιφρονητικὸ ὕφος κα' ἐτράβηξε κατ' εὐθείαν στὴ συναγωγὴ. Ἐκεῖ ἐξεμολογήθηκε γιὰ τὴν ἁμαρτίαν ποῦ ἔκαμε νὰ μὴ στὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Θεὸν τῶν χριστιανῶν καὶ πιστεύοντας ὅτι ἦταν ἐξαγνισμένος ἐπρόσθεσε:

— Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ! Εἰσαὶ ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός. Ὁ Θεός τῶν χριστιανῶν εἶνε ἕνας κερδοσκόπος. Φαντάσου ὅτι ἐδέχθηκε νὰ τοῦ δώσω τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ κέρδη μου. Τὸν ἀποκηρύττω καὶ οὔτε θὰ πάω περὶ στὴν ἐκκλησίαν του!...

Ριγκολό

*

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ

— Τὰ αὐτὰ πρέπει νὰ βράζωνται 8-10 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐντὸς θερμοῦ καὶ ὄχι κοχλάζοντας ὕδατος.

— Ὅταν τηγανίζεις ψάρια σκέπαζέ τα μὲ τὸ βούτυρο ἢ μὲ τὸ λάδι, μὲ τὸ ὁποῖον τὰ τηγανίζεις.

— Ὅταν ψήνεις κρέας χρησιμοποιοὶ καλύτερα μεγάλη φωτιά γιὰτὶ ἡ σιγανὴ τὸ στεγνώνει ἐντελῶς.

— Ὅταν ψήνεις κρέας στὸν φούρνο χρησιμοποιοὶ ταψὶ μὲ διπλοῦν πάτον ἢ τοποθέτησε τὸ ταψὶ μέσα σ' ἄλλο ποῦ περιέχει νερό. Τὸ νερὸ ἐξατμιζόμενον δὲν ἀφήνει τὸ κρέας νὰ καῖ.

— Τὸ νερὸ ποῦ κοχλάζει ζωηρῶς δὲν εἶνε θερμότερον τοῦ ἡρέμα κοχλάζοντος.

— Τρεῖς ὁκάδες πατατῶν περιέχουν θρεπτικὴν οὐσίαν ὅσην καὶ ἕνας ἄρτος.

*

ΤΙ ΘΗΡΙΟ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Σύμφωνα μὲ τὴ στατιστικὴ κάποιου Γάλλου ἐπιστήμονος ἄνθρωπος συμπληρώσας τὸ 50 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχει κοιμηθῇ 6 χιλ. ἡμέρες, ἔχει ἐργασθῇ 6.500, ἔχει περιπατήσῃ 800, διασκεδάσει 4000, ἡσχοληθῇ τρώγων 1.500 καὶ ἔμεινε ἄρρωστος 500!

Ἐφαγε τέλος 7 1/2 τόννους ἄρτου, 7 τόννους κρέατος, 2 τόννους λαχανικῶν καὶ ψαριῶν καὶ ἔπιεν ἐν συνόλῳ 14.500 ὁκάδες νεροῦ, καφέ, κρασιοῦ κ.λ.π. ποτῶν!..

